

LEnduron MM-sarja päättyi Tsekin tasavallassa suomalaismenestykseen. Maailmanmestareiksi ajoivat Juha Salminen, Vesa Kytonen ja Petteri Silvan. Kari Tiainen ylsi hopealle ja Mika Ahola pronssille. Kun vielä Riku Riiheläinen ajoi FIM:n Junior Cup -mestariksi, suomalaisilla riitti juhlittavaa.

**KARI SALMINEN, teksti
HENRI SALMINEN, kuvat**

Kauden viimeiseen kisaan starttasivat ensimmäisinä isomman kaksitahtiluokan kilpailijat. Parhaissa asemissa ennen starttia oli Petteri Silvan, jolle voitto lauantaina tietäisi mestaruuden varmistumista jo heti ensimmäisenä kilpailupäivänä.

Kisa käynnistyi melko sekavissa tunnelmissa, sillä yön aikana reittimerkit olivat kadonneet. Ensimmäiselle maastokokeelle ei löytänyt paikallisia kuljettajia lukuunottamatta kukaan.

Lopulta reitti löytyi ja päästiin tositoimiin. Stefan Merriman on kuntoutunut Ruotsissa tapahtuneesta loukkaantumisestaan ja nyt australialainen oli jälleen tutussa vauhdissaan. Pohja-aijoja syntyi jatkuvasti, vain viimeinen maastokoe kirjattiin Mika Aholalle.

Näin Merriman oli ottamassa avauspäivältä täydet MM-pisteet. Maalissa oli kuitenkin pieniä epäselvyyksiä, sillä kengurumaan kasvatti ei ollut löytää maali-AT:lle lainkaan ja tuli sinne myöhässä. Virhe oli kuitenkin järjestäjän ja näin voittaja oli Merriman.

Petteri Silvan ajoi hyvän kilpailun ja sijoittui toiseksi runsaat 13 sekuntia jääneenä.

– Pätkätkä oli aika kapeaksi nauhoitettuja ja hitaita, ei oikein päässyt vauhtiin. Mestaruus on kuitenkin niin lähellä, että huomenna koetan ajaa samanlaisen päivän ilman riskejä. Eiköhän se sieltä tule, Silvan uskoi mestaruuteensa.

Ja mikä oli uskoessa, sillä seitsemäsikin sija sunnuntaina riittäisi vielä mestaruuteen.

Mika Ahola sai kunnian olla ensimmäinen suomalainen, joka varmisti MM-italin. Ahola ajoi kolmanneksi, mikä riitti varmistamaan MM-pronssin.

– Kaiken epäonnen jälkeen pronssikin tyydyttää, vaikka mestaruus oli kauden alussa tavoitteena. Mitali on kuitenkin aina mitali, Ahola iloitsi.

Jani Laaksosen vauhti alkaa jälleen löytyä, mutta kausi valitettavasti päättyy. Näin viimevuotinen pronssi ei saa tällä kaudella rinnalleen uutta mitalia. Laaksosen vauhti riitti nyt viidenteen sijaan.

– Ihan kivasti meni tämä päivä, ei

Katso mestari loikkaa. Petteri Silvan tuli kovaa ja korkealta.

LÄHES TÄYDELLISTÄ

tullut tehtyä suurempia virheitäkään. Maalia jouduttiin etsimään Merrimanin kanssa oikein tosissaan, mutta onneksi ei tullut siitäkään AT-pisteitä, Laaksonen naureskeli.

ENSIMMÄINEN MESTARUUS

Pienimmässä nelitahtiluokassa Vesa Kytönen on ajanut koko kauden todella hienosti. Mestaruuden odotettiin varmistuvan jo ensimmäisenä päivänä.

Kytönen ei pettänyt kannattajiin, vaan ajoi maaliin toisena. Italian Gianmarco Rossi voitti ja varmisti voitollaan MM-hopean. Kytönen jäi kymmenen sekuntia. Näin hän oli maalissa kauden ensimmäinen suomalainen maailmanmestari.

— Ajo lähti kulkemaan ihan hyvin tänään. Annoin mennä vain tasaisesti ilman riskejä. Missään tapauksessa en lähtenyt MM-sarjaan mestaruus tavoitteena, vaan lähdin ajamaan ehjää tasaista kautta, mutta näin tässä näköjään kävi, Kytönen hämmästeli.

Jämsäläisen tasaisuudesta kerro se, että 14 kilpailusta Kytönen voitti neljä ja oli vain kahdesti kärjikkökolmikon ulkopuolella. Toki joukkoon mahtuu myös kaksi keskeytystä, mutta näin oli muillakin mitalisteilla.

TIAINEN TAISTELEE

Isossa nelitahtiluokassa Kari Tiainen jahtasi jo seitsemättä mestaruuttaan. Mestaruusmahdollisuudet olivat olemassa, mutta voitokkaan eivät välttämättä riittäisi, vaan muiden ajaminen ratkaisisi.

Kamppailu kärjessä oli äärimmäisen tiukkaa ja ratkaisu jäi viimeiselle maastokokeelle. Vasta siellä Tiainen sai kuulla mahdollisuksistaan päivävoittoon ja taistelutahto syytti entisestään. Kahdeksan sekunnin pohjat riittivät tuomaan päivävoiton, mutta ongelmitta ei Tiaisenkaan päivä sujunut.

— Kaaduinkin kerran tosi pahasti, mutta onneksi taisin selvitä mustelmilla.

Kieli on kyllä kuin olisi pari päivää sikaria polttanut. Se jäi hampaiden väliin ja on ihan turvoksissa. Ei tätä kisaa kuitenkaan kielellä ajeta. Huomenna taistellaan viimeiseen asti, Tiainen lupasi.

Jaroslav Katrianak sijoittui toiseksi ja Anders Eriksson oli kolmas. Näin Tiaisen mestaruusmahdollisuudet olivat edelleen olemassa, kun

Juha Salminen kirkasti viime vuoden pronssin mestaruudeksi.

eroa Erikssoniin oli ennen päätöspäivää 10 pistettä.

TOINEN MESTARUUS

125-kuutioisissa Juha Salmisella oli hyvät mahdollisuudet mestaruuteen jo lauantaina, sillä eroa toisena olevaan Italian Fausto Scovoloon oli 27 pistettä.

Alkuun oli tiukkaa, mutta sitten Scovolo kaatui rajusti ja peli oli pelattu. Juha Salminen ei kuitenkaan lähtenyt varmistelevaan mitään, vaan ajoi päivän voittajaksi vajaan parin sekunnin erolla ennen Roman Michalikia, joka näyttää toipuneen olkapäävammastaan.

— Ihan hyvä kisa oli tänään. Tavoitteena tälle kaudelle oli lähteä kirkastamaan viimevuotista pronssia ja sehän onnistui. Muuten olen ihan tyytyväinen, mutta kun tuli luvuttua, että ajetaan viikset pois, jos tulee mestaruus, Salminen murehti tulevaa ulkonäkömuutostaan.

Juha Salminen ajoi kauden aikana kaikkiaan seitsemän voittoa. Kakkossijakin tuli neljä. Vain kerran kisa päättyi keskeytykseen, joten Vantaan mies on kyllä mestaruutensa ansainnut.

Samuli Aro tavoittelee tulevaisuudessa enduroammattilaisen uraa ja ensimmäisen päivän nelossija antaa varmasti tavoitteille uutta potkua.

Riku Riiheläinen voitti FIM:n Junior Cupin mestaruuden.

— Vähän oli ajo kateissa. Tällaista nurmikkoa ja kovaa savipohjaa olen viimeksi ajanut pari vuotta sitten, silloinkin crossissa. Tyytyväinen olen joka tapauksessa ja reitti oli ihan hyvä, Aro sanaili.

FIM:n Junior Cupin mestaruudesta ajavalla Riku Riiheläisellä oli hyvä mahdollisuus ratkaista mestaruus jo avauspäivänä. Vauhti oli kuitenkin kateissa ja voiton vei pahin uhkaaja, isäntämaan Martin Malat. Riiheläinen jäi kuudenneksi, mutta mestaruutta ajatellen ei ollut mitään hätää.

— Ihan hyvät pätkät oli ja ajokin olisi kulkenut, mutta pyörä ei mennyt

Vihreäpukuinen mies vihreällä pyörällä vihreässä maastossa matkalla maailmanmestaruuteen. Jaa, kukako? Vesa Kytönen, tietysti.

niin kuin pitäisi. Tiukoista mutkista pitäisi lähteä ihan eri lailla, kun kaasukahvasta kääntää, Riiheläinen ihmetteli.

EI KAHTA ILMAN KOLMATTAA

Sarjan viimeinen päivä käynnistyi ja nyt oli Mika Aholalla vauhti päällä. Mies jatkoi siitä, mihin edellisenä päivänä jäi. Silloinhan Ahola ajoi viimeisen pätjän pohjat. Nyt vauhti riitti päivävoittoon.

– Tämän päivän kisaan olen tosi tyytyväinen. Löysin heti aamulla oikean rytmin. On hienoa päättää MM-kausi voitolla. Seuraavaksi jatketaan Italian mestaruussarjalla. Elokuun pidän lomaa, Ahola kertoi.

Jani Laaksosen hyvä vauhti parani vielä entisestään, kun sunnuntaina sijoitus oli kolmas. Loppupisteissä Laaksosen sijoittui viidenneksi.

– Mukava sarja kaikin puolin. Alkukaus meni sen verran huonosti, että ajotuntuma pääsi katoamaan. Nyt on vauhti taas löytynyt. Kauden ohjelma jatkuu Saksan mestaruussarjalla, Laaksosen ajatukset olivat jo tulevaisuuden kilpailuissa.

Petteri Silvan lähti viimeiseen päivään pelkäämään varmistelu miellesään, sillä seitsemäskin sija toisi mestaruuden, jos Merriman ajaisi voittoon. Merrimanin hurja yritys kostautui kuitenkin viimeisellä pätkällä, jossa australialainen maastoutui oikein huolella. Ylimääräistä aikaa paloi vähintäänkin 40 sekuntia.

Näin Silvan sai rauhassa ajella maaliin viidentenä. Tämä tiesi Silvanille uran toista maailmanmestaruutta. Edellinen tuli 125-kuutioisten luokasta neljä vuotta sitten.

– Tosi hyvältä tuntuu. Mestaruus oli tavoitteena kauden alusta lähtien. Kai me näillä näytöillä Kytösen Veskun kanssa päästään Jämsän joukkueeseen, kun joukkueiden SM-kisa ajetaan seuraavaksi, Silvan uskoi.

Silvanin mestaruus perustuu tasaiseen sarjaan. Viisi päivävoittoa, kaikki kisat viiden joukkoon eikä yhtään keskeytystä.

Hopealle ajaneen Stefan Merrimanin kauden pilasi loukkaantuminen. Ilman sitä Silvanin mestaruus olisi ollut varmaan tiukemmassa, sillä Merriman ajoi peräti kahdeksan voittoa kauden aikana.

Pronssia saanut Mika Ahola saavutti yhden päivävoiton kauden päätteeksi.

PIENEMMÄT NELITAHTISET

Pienimmän nelitahtiluokan ainoaksi kamppailuksi jäi viimeisenä päivänä pronssin kohtalo. Vesa Kytönen ei päättänyt kautta voitolla, muttei se mestaria surettanut.

– Kaaduinkin kolmannella pätkällä, mutta tuskinpa silti olisin voittanut. Eipä tämän päivän sijoituksella paljon merkitystä ole, kun on mestaruus taskussa, Kytönen totesi tyytyväisenä.

Vesa Kytönen on saavuttanut urallaan kaiken, minkä endurossa voi saavuttaa. Niinpä mies ei vielä paljastanut ensi kauden suunnitelmiaan. Kytönen ei nimittäin aja amatikseen ja työkiireet vaativat oman aikansa.

Gianmarco Rossi varmisti hopean jo ensimmäisenä päivänä. Pronssille nousi lopulta Ruotsin Björn Jo-

Samuli Aro tavoittelee paikkaa enduron ammattilaisena. Tsekin ajosuoritukset ovat varmasti avuksi.

hansson.

400-kuutioisissa nelitahtisissa käytiin kauden tiukin kamppailu voitosta. Italian KTM-kaksikko Giovanni Sala ja Mario Rinaldi eivät meinanneet kauden aikana saada eroa toisiinsa millään.

Kumpikin ajoi kuusi päivävoittoa. Samoin molemmat ajoivat toiseksi kuusi kertaa. Kolmossijojakin oli kummallakin kaksi. Sala voitti kuitenkin täällä viimeisen päivän ja näin myös mestaruuden Rinaldin joutuessa tyy-

tymään hopeamitaliin. Pronssimitalin sai Ruotsin Peter Bergwall.

TIAISELLE HOPEAA

Kari Tiainen lähti liikkeelle täynnä taistelutahtoa, vaikka niska oli kipeä edellispäivän kaatumisesta. Erot olivat minimaalisia, mutta lopulta Tiainen oli sen verran parempi, että vei päivävoiton alle puolen sekunnin marginaalilla.

Mika Aholan epäonnea täynnä ollut kausi palkittiin MM-pronssilla.

”Vaikka mä vedin kieli turvoksissa ja voitin molemmat päivät, Anders vei kumminkin mestaruuden”, pohti hopealle ajanut Kari Tiainen.

Mestaruuteen asti se ei kuitenkaan riittänyt, sillä Anders Eriksson oli kisan kakkonen ja mestaruus meni ruotsalaiselle.

– Kyllä hopeakin tyydyttää, kun ajatellaan, että minulla oli kolme huonoa päivää tällä kaudella. Yleensä niitä osuu vain yksi. Kyllä Jämsä keskeytyi vei mestaruuden. En vuonna jatketaan taas MM-sarjassa ja samoin aavikkoralleissa, Tiainen lupasi.

Anders Eriksson vei mestaruuden ajaneen kolme päivävoittoa, kun hopeaa saaneella Tiaisella voittoja oli seitsemän. Kun kaikki kisat huomioidaan loppupisteissä, ei tasaisessa kisassa keskeytyksiin ole varaa. Sihen perustui tällä kaudella Erikssonin mestaruus. Pronssia sai Slovakian Jaroslav Katrinak. Hän ylsi neljään voittoon kauden aikana.

125-kuutioisissa Juha Salminen lähti sunnuntaina mukaan päivävoittoon mielestään, kun paineita menestyksestä ei enää ollut. Voittohaaveet jäivät kuitenkin jo ensimmäisellä maastokokeella, kun mestari tutsutui Tsekin maaperään osuttuaan rengaskasaan.

– Oli helppo lähteä ajamaan, kun mestaruus oli taskussa. Ykkösellä heitin kunnon lipat, kun muistin yhden mutkan väärin ja pyörä tökkäsi rengaskasaan, Salminen selvitti kaatumisen syytä ajettuaan kolmanneksi.

Samuli Aro ei yltänyt aivan ensimmäisen päivän suoritukseensa, vaan sijoittui nyt kuudenneksi. Hyvin ajettu joka tapauksessa.

– Olen tyytyväinen kumpaankin kilpailupäivään. Tänäänkin kisa sujui ilman ongelmia. Sen verran kuitenkin väsyttää, että pitäisi jo päästä huilaamaan, Aro toivoi.

Luokan mestari on Juha Salminen, hopeisen MM-mitalin kuitasi Italian Fausto Scovolo ja pronssille ajoi Ruotsin Rickard Larsson.

FIM:n Junior Cupissa ajettiin aivan samat kilpailut kuin varsinaisessa MM-sarjassakin. Näin sarjat ovat täysin vertailukelpoisia.

Suomea lähti ainoana edustamaan Riku Riiheläinen. Panostus ei ollut turhaa, sillä Riiheläinen pääsi roiskuttamaan shamppanjan ilmaan sarjan mestarina. Mestaruus ei tullut helpolla, sillä Tsekin Martin Malat antoi tiukan vastuksen koko kauden ajan ollen välillä sarjan johdossakin.

Ensimmäiseen päivään Riiheläinen ei ollut täysin tyytyväinen, mutta toisen päivän neljäs sija riitti mestaruuteen ja hymy oli herkässä.

– Pyörä laukkasi aivan eri tahtiin kuin eilen. Vähän ilmaruuvia säätelin, mikä tuntui auttavan, Riiheläinen kertoi.

Juuri varusmiespalveluksensa aloittanut nuorukainen ajoi sarjassa kolme voittoa, samoin kakkoseksi sijoittunut Malat. Kakkossijoja Riiheläisellä oli viisi, kun tsekkikusi ylsi kakkospallille vain kahdesti. Pronssimitalille nousi lopulta Espanjan Antonio Villegas.

● MM-sarjat ovat päättyneet ja suomalaiset näyttivät selkeästi, missä maassa endurovalttikka on tällä hetkellä. Vastaavaan menestykseen ei ole koskaan aikaisemmin ylletty.

Tämä lupaa todella hyvää tulevaa joukkueiden MM-kisaa, Sixiä, ajatellen. Toisaalta, onhan Suomella puolustettavanaan mestaruus viime vuodelta. Nyt lähtevät mestaruutta hakemaan myös juniorit.